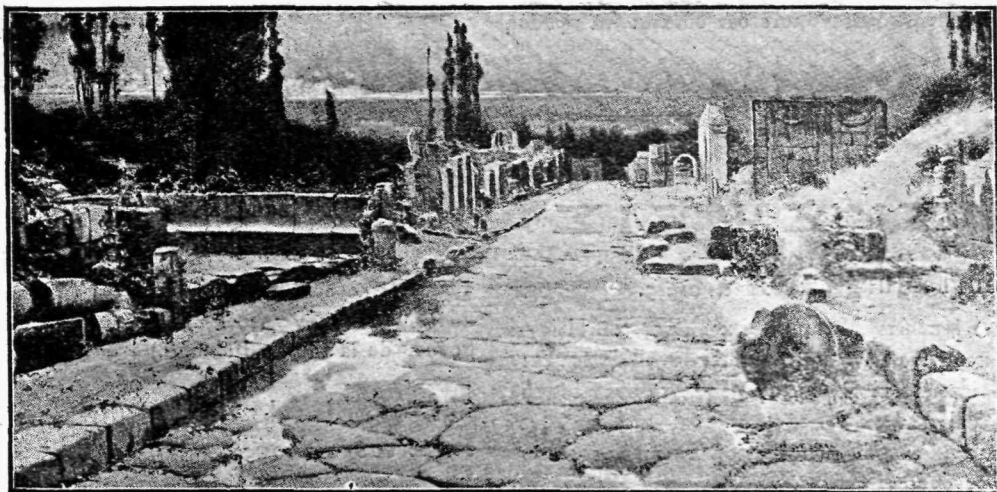

Enrique Serra

Πομπηία

ἀπέχω, ὑπάρχει ἐπαναλαμβανώ μίᾳ ποίησις ἐπι-
τετραμμένη—τί λέγω;—καταδικασμένη! Τοῦ-
το εἶναι τὸ μέρος τῆς ψυχῆς τὸ ἔχον τὸ δῶρον
τῆς ἀθανασίας. Αὕτῃ ἡ ψυχὴ ὀφείλει νὰ αἰσθάνη-
ται καὶ νὰ ἀποκαλύπτεται ἐνίοτε εἴτε ὑπὸ παρ-
φορῶν πέραν τῶν πραγματικῶν, εἴτε ὑπὸ καται-
γίδων καὶ δακρύων. Ναι, ὑπάρχει μίᾳ ὁδὸν ἥτις
ἀξίζει περισσότερο τῆς εὐτυχίας, ἢ μᾶλλον ἥτις
εἶναι αὕτῃ ἡ εὐτυχία, πλάσματος ζῶντος, τὸ
ὅποσον γνωρίζει ὅλους τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας
καὶ ὅλας τὰς χιμαίρας τῆς σκέψεως καὶ ἡ ὁποία

μοιράζεται τὰς εὐγενεῖς αὐτὰς θλίψεις μὲ μίαν
καρδίαν ὁμοίαν καὶ μίαν σκέψιν ἀδελφικὴν.

Ἴδου τὸ μυθιστόρημα, ὅπερ ἕκαστος ἔχει τὸ
δικαίωμα καὶ, διὰ νὰ τὰ εἰπωμεν ὅλα, τὸ καθῆ-
κον νὰ θέσῃ εἰς τὴν ζωὴν του ἔαν ἔχῃ τὸν τίτλον
τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔαν θέλῃ νὰ τὸν δικαιολογήσῃ.
(Ἐκ τοῦ Roman d'un jeune homme pauvre.)

Κέρκυρα

Μετάφρασις ΤΑΚΗ ΛΑΣΚΑΡΙ

Myron Barlow

Κόπωση